

Του **Δημήτρη Σταμούλη**

«Συνεχίζουμε την πάλη κατά των μνημονιακών πολιτικών» ήταν, στην απεργίας της Πέμπτης, το σύνθημα του ΜΕΤΑ, της συνδικαλιστικής παράταξης που ίδρυσε ο ενιαίος ΣΥΡΙΖΑ. Παραδόξως συνεχίζει ακόμα να αποτελεί χώρο συνένωσης συνδικαλιστικών δυνάμεων που στηρίζουν το κυβερνητικό κόμμα, αλλά και δυνάμεων που έχουν αποχωρήσει σχηματίζοντας τη ΛΑΕ. Πώς είναι λοιπόν δυνατόν σε κεντρικό συνδικαλιστικό επίπεδο να συνενώνονται φιλοκυβερνητικές και αντικυβερνητικές δυνάμεις;

Η απάντηση βρίσκεται στις σημαντικές πολιτικές αντιφάσεις που διέπουν ήδη από τη γέννησή της τη ΛΑΕ και αφορούν τόσο τη γραμμή της για την ανατροπή της σαρωτικής επίθεσης του κεφαλαίου όσο και τους δρόμους μέσα από τους οποίους μπορεί το εργατικό κίνημα να ανασυγκροτηθεί και να αντεπιτεθεί.

Από αυτή την άποψη, η ΛΑΕ δεν εκπλήσσει με την επιλογή της να παραμείνει «εντός» του συνδικαλιστικού ΣΥΡΙΖΑ, στο όνομα της ευρύτερης επίδρασης και της «αλλαγής των συσχετισμών». Τελικά όμως γίνεται «ουρά» των πολιτικών επιλογών και πρακτικών του κυβερνώντος κόμματος και των στελεχών του μέσα στους εργασιακούς χώρους. Η περίπτωση της στάσης μέλους της ΛΑΕ στο ΔΣ της ΟΛΜΕ, καταγγέλλοντας τους αγωνιζόμενους αναπληρωτές δεν είναι και η μοναδική.

Οι δυνάμεις της ΛΑΕ στις τράπεζες, όπως όλα δείχνουν, θα κατέβουν μαζί με τους κυβερνητικούς συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ, ως Ενωτική Ριζοσπαστική Παρέμβαση, στο επικείμενο συνέδριο της ΟΤΟΕ. Στο πλαίσιο αυτό, υιοθετούν θέσεις περί «βιώσιμης ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών» -αυτά λέει και η ΟΤΟΕ...- παρά το ότι αυτή θα επιβληθεί με εργατικό «αίμα και ιδρώτα». Να θυμίσουμε δε ότι οι ίδιοι ως Αριστερό Ρεύμα εντός ΣΥΡΙΖΑ, τον περασμένο Μάιο, είχαν δώσει τη συγκατάθεσή τους, στην παράδοση των διαθέσιμων των ασφαλιστικών ταμείων των τραπεζών στην κυβέρνηση, ώστε να εξυπηρετηθούν οι δόσεις του χρέους.

Επιπλέον, στις πρόσφατες εκλογές στο σύλλογο πρώην Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου, η Ενωτική Κίνηση, όχι μόνο δεν διασπάστηκε, αλλά συσπείρωσε δυνάμεις ΣΥΡΙΖΑ, ΛΑΕ και πρώην ΠΑΣΚΕ, σε ένα «πλατύ δημοκρατικό μέτωπο», με παντελή απουσία αντικυβερνητικού και αντιεργοδοτικού λόγου, και διακηρύξεις υπέρ ενός «ανθρωποκεντρικού κανονισμού εργασίας» και μιας «νέας εργασιακής νοοτροπίας»! Στην Εθνική Τράπεζα, επίσης η παράταξη ΔΑΣ -συνυπάρχουν ΣΥΡΙΖΑ-ΛΑΕ- δηλώνει ότι δεν επιθυμεί «στείρα αντικυβερνητική αντιπαράθεση», και στις ανακοινώσεις της απουσιάζει ακόμα και η λέξη «κυβέρνηση».

Στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, το συνέδριο του οποίου ολοκληρώνεται σήμερα, το απερχόμενο μέλος της διοίκησης, Γ. Παπακωνσταντίνου, προσπαθώντας να εξηγήσει γιατί τα συνδικαλιστικά στελέχη ΣΥΡΙΖΑ και ΛΑΕ κατεβαίνουν μαζί στις εκλογές, δήλωσε: «Είμαστε συνδικαλιστική παράταξη στο ΜΕΤΑ, δεν είμαστε κόμμα. Εκπροσωπούμε τους εργαζόμενους και παλεύουμε για να υπερασπίσουμε με τον καλύτερο τρόπο τα συμφέροντά τους». Βέβαια αυτή η πολιτική γραμμή της ΛΑΕ συναντά σοβαρές αντιδράσεις, καθώς φαίνεται ότι παρά την διάσπαση σε επίπεδο ΣΥΡΙΖΑ, τίποτα δεν έχει αλλάξει στους

χώρους εργασίας και κυρίως η πολιτική γραμμή με την οποία πορεύονται οι συνδικαλιστικές δυνάμεις της ΛΑΕ, επενδύοντας απλώς στην κατάληψη όσων περισσότερων «οφίτσιων» και θυσιάζοντας ένα πρόγραμμα εργατικών διεκδικήσεων που θα κινείται σε ανατρεπτική κατεύθυνση.

Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Πριν 15/11/2015